

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาการใช้ชุดฝึก Present Perfect Tense สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการลานนา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวจงกล สุขุมวิทยา
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต
สถานศึกษาที่ติดต่อ	วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการลานนา 053-210057-8 เบอร์โทรส่วนตัว 086-0005760 E-mail K_Kai@live.com
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	ปีการศึกษา 2557 (มิถุนายน 2556 - กันยายน 2556)
ประเภทงานวิจัย	ประเภทวิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในการเรียนเรื่อง Present Perfect Tense ก่อนและหลังการสอน โดยการใช้ชุดฝึก Present Perfect Tense วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการลานนา ประจำปีการศึกษา 2557 ตามกรอบของวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการลานนา ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนสาขาภาษาต่างประเทศ ระดับชั้น ปวช.3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษา ภาคเรียนที่ 1/2557 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนสาขาภาษาต่างประเทศ ระดับชั้น ปวช.3 ห้อง 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษา ภาคเรียนที่ 1/2557 จำนวน 40 คน การกำหนดขนาด กลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non probability Sampling) การเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 41) การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการเก็บคะแนนหลังเรียนจากการเรียนโดย เครื่องมือที่ใช้ คือ ชุดฝึก เรื่อง Present Perfect Tense และแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (%), ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาจำนวน 40 คน ทำการทดสอบก่อนเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.23 คะแนน เมื่อใช้นวัตกรรมแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหลังเรียน ปรากฏว่านักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เป็น 7.65 คะแนน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือ S.D นั้น เมื่อทำการทดสอบก่อนเรียน นักศึกษามีคะแนนเท่ากับ 2.526 เมื่อใช้นวัตกรรมแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหลังเรียน ปรากฏว่า ค่า S.D ของนักศึกษาลดลง เป็น 2.130 และจากการทดสอบสมมติฐาน ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่า ความสามารถในการใช้ประโยค Present Perfect Tense ของนักศึกษา ปวช. ปีที่ 3 สูงขึ้น เมื่อใช้ชุดฝึกทักษะ พบว่าค่า t ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ค่าองศาแห่ง

ความอิสระเป็น 39 ได้ค่า t เท่ากับ 1.685 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 14.959 ปรากฏว่า ค่า t คำนวณสูงกว่าค่า t จากตาราง ดังนั้นสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดนั้น ถือว่ายอมรับได้

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอยู่ทั่วโลก ไม่ว่าจะใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในด้านธุรกิจการค้าและการท่องเที่ยว และในปี พ.ศ.2558 ประเทศไทยกำลังเข้าร่วมในประชาคมอาเซียน (Asean Economics Community) หรือที่เรียกกันว่า AEC กับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน พม่า ลาว เวียดนาม เป็นต้น ประเทศเหล่านี้มารวมตัวกัน โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่น และสร้างอำนาจต่อรองทางการค้า เศรษฐกิจในเวทีการค้าโลกได้อย่างเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษให้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร เพราะฉะนั้นถ้านักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะทั้งทางด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน นักศึกษาก็จะมีข้อได้เปรียบทั้งทางด้านการเรียน การศึกษาต่อ หรือการทำงาน เป็นต้น

ทางวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการลานนา ได้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้จัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้นักศึกษาใช้ทักษะพูด ฟัง อ่าน และเขียน ขึ้นพื้นฐานให้ได้ และจากการที่ผู้วิจัยได้สอนวิชา Structure แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แล้วได้สังเกต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในเรื่องการใช้ประโยค Present Perfect Tense โดยที่นักศึกษาไม่สามารถบอกถึงโครงสร้างของหลักไวยากรณ์เรื่อง Present Perfect Tense ได้ ไม่สามารถเปลี่ยนกริยาช่อง 1 เป็นช่อง 2 ได้ ไม่สามารถเปลี่ยนประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคปฏิเสธและประโยคคำถามได้ ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงพยายามแก้ปัญหาด้วยการสร้างชุดฝึก Present Perfect Tense ขึ้นแล้วนำมาให้นักศึกษาใช้ในการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษابอกโครงสร้างไวยากรณ์ของ Present Perfect Tense ได้อีก ทั้งยังสามารถทำแบบฝึกหัดที่มอบหมายได้อย่างถูกต้อง เพื่อจะให้นักศึกษามีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีและสามารถนำไปเรียนรู้ในระดับสูงต่อไป